

Tomkiewicz, Lidia

Kolumbowie

Przegląd Pruszkowski nr 2, 75-76

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kolumbowie

Nie odchodźcie jeszcze! Pokolenie Kolumbów,
Nie wszystko powiedziano, przekazano, wyjaśniono,
Wiele jeszcze tajemnic kryją
Czarne noce, głębie ziemi, więzienne piwnice,
Odkrywajcie prawdę w pamięci bolesnej!
Uczcie młodych!
Jak stać na baczność, gdy Mazurek Dąbrowskiego śpiewają,
Jak zginać kolana na rozmowie z Bogiem,
Jak zamilknąć przy grobie Nieznanego Żołnierza,
Co znaczy Solidarność z pokrzywdzonymi,
Jak łamać opłatek w Wigilijnej porze
z szacunkiem i miłością,
Jak kochać dom rodzinny i mowę polską,
Jak nie zaśmiecać ulic i języka.
Uczcie, napominajcie!
Nie odchodźcie, proszę!
Nie wolno wam odejść przedwcześnie!
Do póki Młody Las nie zapaści głęboko korzeni
w polską ziemię.
Do póki jej nie pokocha jak Słowacki, Mickiewicz,
Jak Sucharski, Hubalczycy,
Jak Akowcy i Szare Szeregi,
Jak Cię kochać ziemio polska... mowo polska...

Kraju Piastów i Jagiellonów,
Kraju rozbiorów i powstań,
Kraju czerwonych maków i białych róż.
Kraju kapliczek przydrożnych i Jasnej Góry
Jak cię kochać Ziemio...

Autorowi książki pt. „Dzieciństwo i Wojna” Panu Witoldowi
Koneckiemu ps. Sulima, z dumą i podziwem dla wierności ideałom
Bóg – Honor – Ojczyzna, poświęcam ten wiersz

Lidia Tomkiewicz

Jarosław 18 IX 2009

